

3die Valgfreds (N. Hage) afbrød mig nu, og det glæder mig, thi jeg faaer derved Leilighed til at inoedegaae en Uttring, som før faldt fra det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde, at det, som det egentlig kom an paa, var at faae anskaffet et Pantserfrib, saa godt, saa billigt og saa hurtigt som muligt. Rosinen kommer i Almindelighed tilfaldt, og vi see altsaa, at det ærede Medlem nu er stemt for Anskaffelsen af et Pantserfrib, saa hurtigt som muligt, og derfor foreslaaer han, at vi skulle begynde paa vort Bærfst at bygge et saadant, som kan blive færdigt om 5 Aar, og ikke kjøbe et Skib i Udlandet, som vi kunne have om $1\frac{1}{2}$ Aar. (Modsigelse af N. Hage). Det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at vi skulde have det saa hurtigt som muligt, og at han derfor ikke vilde stemme for at kjøbe det i Udlandet. Men det ærede Medlem maa jo erindre, at her kun er Tale om nu at sætte Skibets Bygning igang paa vort Bærfst, og at, efter hvad der er udtalt, saavel fra Bærfstets Side, som af Marine-ministeren og af de to Søofficerer, der have Sæde i dette Thing, kan man i det gunstigste Tilfælde vente at faae det færdigt om $4\frac{1}{2}$ Aar. Det er ikke saa hurtigt som muligt, men det er saa langsomt som muligt. Men jeg skylder de Herrer et Beviis for en Uttring, overfor hvilken jeg har et vist Ansvar, fordi jeg maa kjende disse Forhold, nemlig min Uttring om, hvorledes færdige Penge hurtig kunne skaffes tilveie. Jeg har ved en tidligere Leilighed fremsørt, hvormeget der kunde skaffes tilveie i Krigens Dieblif. Jeg har det ikke liggende for mig, og jeg kan ikke sige, om alle de Tal noigtig ere de samme, som jeg anførte dengang, men en heel Deel af Tallene kan jeg anføre. I Krigsaarene 1864—65, hvor ganske sikkert Forretningsvirksomheden ikke havde stillet de samme store Krap som tidligere, og hvor der ikke var den store Udvikling, som før Krigen havde været tilstede, men hvor der paa den anden Side var megen Mistillid tilstede, blev der, som jeg troer at have godtgjort dengang saa tydeligt, som det er muligt i en kortfattet Forhandling, omtrent anvendt til Capitalanlæg herhjemme 9 Millioner om Aaret. Men det er Noget, vi

maa see kunne disputere om. Men en Ting, som vi ikke kunne disputere om, er, hvad Finantsbestyrelsen skaffede tilveie i Løbet af 1864, baade her i Landet og i Udlandet, og man kan jo ikke sige, at Chancerne dengang vare yderlig gunstige for os, thi man vidste, at vi gif en Krig imøde, og at det var sandsynligt, at vi vilde komme til at staae alene ligeoverfor Preussen og Østerrig, og man kan ikke troe, at det var et Moment, hvor Penge-mændene saae med sær Forsjærlighed og Hengivenhed til os og vilde gjøre for os meget mere end til andre Tider. Jeg skal minde om, at den danske Finantsbestyrelse dengang erholdt 1,200,000 Estr. i England; vi skaffede os en svævende Credit af 6 Millioner paa Activerne, og der udstedtes for 4 Millioner Creditbeviser, som Finantsbestyrelsen dengang meget hurtigt blev af med. Jeg troer, at det er et fyldestgjørende Beviis for, hvad der af Penge kan skaffes tilveie, selv under saadanne Forhold, hvor Krigen staaer for Døren. Det beder jeg det ærede Thing ret noie overveie, og derfor gjentager jeg for tredje Gang, at til at skaffe Penge behøves der kun Credit, Beredvillighed fra Befolkningens Side til at bringe Offre og en dygtig Finantsbestyrelse til at skaffe dem frem. Men naar vi have disse tre Ting, og navnlig en dygtig Marinebestyrelse, der i enhver Henseende gjør Skyldst, og naar der er Villie hos Befolkningen til nu at bringe de Offre, man har forlangt, og selv om vi tillige have Credit til at skaffe Penge tilveie med, kunne vi ikke faae et Pantserfrib bygget ved at sige: Pantserfrib bliv! Naar vi saa ville have det, er det maastee slet ikke tilstede og vil i hvert Fald sandsynligvis langt mindre fyldestgjøre de Fordringer, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (N. Hage) stiller til det, at det skal være billigt og godt, saa blive vi nødsagebe til at tage imod, hvad vi kunne faae, og saa antage vi maastee et Skib, som vi ikke kunne bruge. Jeg vil til Slutning hævde, at det, vi nu have foreslaaet, ingenlunde er en Følelsesag eller et ubesindigt, hurtigt henkastet Forslag. Jeg nærer den Overbeviisning, støttet paa den høitærede Marineministers gjentagne Udtalelser og støt-